

متن پرسش

سلام خدمت استاد عزیزم: این روزها صحبت از بیماری و مرگ هست و می بینم که مردم چطور به هر دری می زنن که بتونن نسبت به این بیماری امن بمونن و به اصطلاح نمیرن! اما حقیر به لطف خدا دلم آرامش داره و اصلا مرگی رو نمی بینم. چون وقتی هستم، و این بودنم نیز ابدی هست؛ و مرگ چیزی نیست جز انتقال به جایی دیگه؛ واسه همین هیچ ترسی ندارم الحمدلله. اما فقط نگران هستم که بمیرم و به کمال نرسم؛ بمیرم و گرفتار آثار سوء این غفلت ها و معصیت هام بشم. همین فقط من رو نگران میکنه. ولی وقتی به رحمت بی کران پروردگار می اندیشم، دلم باز آرام میشه. تشنه ی کلام و نصیحتی از جانب استاد عزیزم هستم تا ان شاءالله آرامش دلم افزون بشه. تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مرگ هر کس از قبل تقدیر شده است؛ بحث در خوب مردن است که با رعایت دستورات شرع و تواضع و صدق و احترام به سایر انسان ها ان شاءالله شرایط آن فراهم می شود. آری باید مواظب بود با گسترش بیماری مواظب آزار و اذیت دیگران نشویم. موفق باشید